

[Wilhelm]

Den proportionsforvrængning, fremskridtspartiet lægger for dagen, synes jeg er temmelig himmelråbende – folkepensionisters og invalidepensionisters problemer sat i relation til de pebernødder, det her drejer sig om. Skulle man gøre noget ved det, som fremskridtspartiet i øvrigt rigtigt siger om folkepensionisters og invalidepensionisters problemer, var det snarere det gamle forslag om den automatiske telefonsvarer i et helt andet ministerium, man skulle tage op. Det her er pebernødder. Det ser, hvis de radikale kan holde en uges tid, ud til, at man ikke kan få de her nedskæringer igennem, men vi har jo før set, at vi er nødt til at vente på en tredjebehandling for at vide, hvor vi har de radikale i sådan en sag.

Inge Krogh (KrF):

Kristeligt folkeparti kan gå ind for det foreliggende lovforslag om, at statstilskudene til museerne forandres til en stigningstakt på 4 pct. i stedet for pristalsreguleringen, selv om det er med beklagelse, ligesom det er med beklagelse, vi ser, at lovens revision skal udskydes endnu et år.

Ministeren for kulturelle anliggender (Mimi Stilling Jakobsen):

Jeg vil gerne starte med at sige tak til det desværre tilsyneladende mindretal af ordførerne, der behandlede forslaget positivt, men vil i øvrigt sige tak til samtlige ordførere for den interesse og den velvilje, man har vist museerne. Jeg synes også, at jeg selv i bemærkningerne til lovforslaget og i de svar, jeg i øvrigt har givet kulturudvalget, har givet udtryk for, at jeg deler bekymringerne over museernes vanskeligheder. Mine bekymringer er ikke blevet mindre, efter at jeg har været ude at se nogle af museerne. Fru Ingerlise Koefoed nævnte, at jeg for nylig har været i Århus for at besigtige museerne dér, og der er store problemer.

Jeg vil også gerne sige åbent, at dette forslag gør det bestemt ikke nemmere for museerne, det har ordførerne fra begge sider påpeget, og det er fuldstændig rigtigt. Forslaget er et led i en større sammenhæng, og jeg tror, man er klar over, hvad jeg mener med det, men jeg beder også om, at man bemærker, at det er regeringens hensigt i næste

samling at fremsætte lovforslaget om ændring af museumsloven.

Det er fuldstændig rigtigt, at grunden til, at lovrevisionen har været udskudt nu i nogle år, har været Møllmannudvalget, det har ikke været af besparelsesgrunde, men det har jeg klart gjort opmærksom på, at det er nu. Det er en beslutning i regeringen, at man vil søge at undgå udgiftkrævende lovinitiativer i denne folketingssamling, fordi man føler, at situationen økonomisk set er så alvorlig, at man må spare over et meget bredt bælte. Det kan man så mene om, hvad man vil, men når hr. Søren Hansen stiller sig op og nærmest giver det udseende af, at museernes problemer er opstået med dette lovforslag og med, at denne regering har behandlet museerne dårligt, må jeg sige, at så står jeg af. Jeg synes ikke, det er rimeligt, hr. Søren Hansen. Det er fuldstændig rigtigt, at udskydelsen af lovforslaget er denne regerings beslutning. Det tager vi – og dermed jeg – øretæverne for, o.k.

Men hvilke museer er det, der i dag har det sværest? Det er ikke primært de museer – selv om de har det svært nok – der står under museumsloven. Det er de museer, der ikke står under museumsloven, men som er afhængige af rammetilskud fra kulturministeriets budgetter. Det er de museer, der år efter år er blevet ramt af disse rammebesparelser, og det er ikke denne regerings skyld. Om nogle partier her måske den ene eller den anden gang har medvirket til at spare, kan jeg ikke huske, jeg vil dog ikke benægte det, men den regering, der har været ansvarlig for det kulturelle område nu i årevis, har vidst, at disse rammebesparelser over hele rækken af udgifter også ramte museerne, og det er det, der er de alvorligste problemer for museerne i dag. Vi har naturligvis en fælles interesse i at forsøge at afhjælpe dette, og jeg tror også, at med en revision af museumsloven vil vi gøre det bedste, vi kan, og den håber jeg altså meget – det er et tilsagn – at vi vil forsøge at få frem i næste samling.

Må jeg sige én ting til om det økonomiske og vanskelighederne. Fru Elisabeth Krogh nævnte, at det måske var en mulighed at se bort fra aktivitetsudvidelser og koncentrere indsatsen om at bevare, indtil vi får en museumslov, som forhåbentlig kan løse problemerne.